

SERCE

Biuletyn Parafii Najświętszego Serca
Pana Jezusa w Tychach – Paprocanach

Nr 7/2024 (1245)

I Niedziela Wielkiego Postu – 18.02.2024 r.

*Jezus był kuszony przez Szatana,
aniołowie zaś mu służyli* |Mk 1, 12-15|

*Duch wyprowadził Jezusa na pustynię. A przebywał
na pustyni czterdzieści dni, kuszony przez Szatana,
i był ze zwierzętami, aniołowie zaś Mu służyli.
Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił
Ewangelię Bożą. Mówił: «Czas się wypełnił i bliskie jest
królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!»*

Na początku Wielkiego Postu wraz z Jezusem przenosimy się na pustynię. Po swoim chrzcie w rzece Jordan Jezus przygotowuje się do swojej misji głoszenia Ewangelii. Przez 40 dni modli się i pości. Jednak nie jest tam sam. W tym odludnym miejscu jest kuszony przez szatana. W Środę Popielcową rozpoczęliśmy w Kościele czas przygotowania do Świąt Wielkanocnych. Będzie to czas próby, czas zmagania się ze swoimi słabościami i nawrócenia. Naszym głównym przeciwnikiem w na tej 40-dniowej drodze będzie szatan. Papież Paweł VI napisał, że największym zwycięstwem szatana jest to, że ludzie przestali wierzyć w jego istnienie. Tam, gdzie zło, tam jest szatan. A jego główną bronią jest kłamstwo. Przedstawia nam złe uczynki w taki sposób, jakby były dobre. Pod tą iluzją dobra nakłania nas do czynienia zła. Jak możemy przeciwstawić się pokusom szatana? Po pierwsze, z diabłem się nie pertraktuje. Jezus w czasie kuszenia na pustyni odpowiada krótko: *Idź precz, szatanie!* Drugi środek do walki z pokusą diabła to modlitwa. Bez modlitwy jesteśmy zawsze bezbronni. Nie da się wytrwać w dobrym życiu bez modlitwy. Metodą w walce z pokusą jest skierowanie myśli ku Bogu. Człowiek w swoim życiu musi bardziej polegać na łasce Bożej i w Nim złożyć swoją ufność. Walka z pokusą jest naszą drogą do nawrócenia. Dzięki temu otwieramy nasze życie na postawę pokuty. Pokuta ma kilka celów: żal za popełnione grzechy, pojednanie z Bogiem. Nasza pokuta wielkopostna, którą rozpoczęliśmy, ma nas przybliżyć do Boga. Jest to nasze zadanie na najbliższe 40 dni. Na tej drodze Jezus nie zostawia nas samymi. W Ewangelii czytamy, że w czasie, kiedy przebywał na pustyni, towarzyszyli mu i służyli aniołowie. Co to dla nas oznacza? Bóg nie zostawi nas samych na naszej wielkopostnej drodze nawrócenia. Kierując do nas słowa: *Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!* (Mk 1, 15), pragnie nas umocnić i wspierać na naszej życiowej drodze nawrócenia. Bo nawrócić się to zmienić swoje myślenie i swoje postępowanie. Nawrócić się to przyłączyć całym sercem do Boga i w codzienności wypełniać Jego wolę.

Wielki Post 2024 – jak duchowo przygotować się do Wielkanocy...?

Trudno sobie wyobrazić rok bez Wielkiego Postu – jednego z najważniejszych okresów w kalendarzu liturgicznym, który przygotowuje do owocnego przeżycia świąt Zmartwychwstania Pańskiego. W tym 40-dniowym czasie wierni zobowiązują się do podjęcia pokuty i nawrócenia poprzez modlitwę, post i jałmużnę, a także powzięcie wielkopostnych postanowień. Zatrzymanie i refleksja mają pomóc umiejscowić Boga w centrum, skłonić do wpatrywania się w Jego mękę i pogłębienia doświadczenia miłości, która nie zna granic, której nie oparła się nawet śmierć. Wielkanoc to szczególne święta, związane z męką, śmiercią i zmartwychwstaniem Jezusa. To wydarzenia, które są fundamentem Kościoła i wiary każdego chrześcijanina. Są najważniejsze w całym roku – dlatego domagają się specjalnego przygotowania, by móc właściwie je przeżyć. Nie wystarczy zwykłe przygotowanie, zwykły post. Potrzeba Wielkiego Postu – czasu, który odmieni serce i przygotowuje na spotkanie z Jezusem Zmartwychwstałym. Trzy filary Wielkiego Postu: modlitwa, post, jałmużna – brzmią prosto, jednak nie zawsze są takie oczywiste w codziennym życiu. By móc je zrealizować, trzeba najpierw zrozumieć ich istotę. Modlitwa to okazja do rozmowy z Bogiem, o którą warto szczególnie zadbać w okresie Wielkiego Postu. Aby przynosiła owoce, musi być systematyczna i pełna skupienia. Warto zadbać tu o odpowiedni czas. Post to nie tylko wyrzeczenie, ale też refleksja, gdzie w moim życiu brakuje Boga i realizacji Jego przykazań. Warto nie ograniczać się tu do rezygnacji z niektórych potraw, ale dostrzec własne słabości i właśnie wśród nich wybrać swoje wyrzeczenia. Może będzie to skończenie z przeglądaniem niektórych portali internetowych, a może wyzwanie codziennego wstawania 10 minut wcześniej, by znaleźć czas na modlitwę? Dawanie jałmużny niektórym kojarzy się wyłącznie z finansowym wsparciem ubogich. I choć nie można zapominać o tej formie, warto uświadomić sobie, że jałmużna to dawanie czegoś od siebie w szerokim tego słowa znaczeniu. Można ofiarować swój czas – spotkać się z potrzebującymi, odwiedzić starszych. Odezwać się do tych, z którymi jesteśmy w konflikcie, i wyciągnąć rękę do pojednania. Warto też dzielić się swoimi umiejętnościami i doświadczeniem, pomagając i doradzając tam, gdzie jesteśmy potrzebni. O czym należy pamiętać w Wielkim Poście? Pierwsze i najważniejsze – skoncentrujmy się na Chrystusie. To On jest najważniejszy w Wielkim Poście, który ma być czasem budowania relacji z Nim i Bogiem Ojcem. Kiedy uświadomimy sobie ten cel, dużo łatwiej będzie nam podejmować różnego rodzaju praktyki i postanowienia prowadzące do Niego. Jakie praktyki warto i należy podjąć? Mogą to być m. in.: wstrzemięźliwość w jedzeniu i piciu, regularna lektura Pisma Świętego, udział w rekolekcjach wielkopostnych, codzienna modlitwa, udział w modlitwie wspólnotowej, np. podczas nabożeństw gorzkich żali i drogi krzyżowej, zwrócenie większej uwagi na potrzeby innych i pomoc im, korzystanie ze spowiedzi, rezygnacja z używek, podejmowanie własnych, osobistych postanowień. Powyższe praktyki przypominają, że pierwszym działającym w naszym życiu ma być Bóg. To On jest w stanie skutecznie kierować naszym życiem i wyprowadzić z ewentualnych zagubień. Realizując postanowienia, tworzymy przestrzeń, która pozwoli pogłębić więź z Tym, który jest źródłem wszelkiego dobra, piękna i harmonii w świecie.